

FOZ PRÉSENTERA

 72e Internationale
Filmfestspiele
Berlin
Competition

EN FILM AË
FRANÇOIS OZON

DENIS
MENOCHET

KHALIL
GHARBIA

STEFAN
CREPON

PETER VON KANT

ISABELLE
ADJANI

HANNA
SCHYGULLA

AMINTHE
AUDIARD

FRIT EFTER «PETRA VON KANTS BITRE TÅRER» AË
RAINER WERNER FASSBINDER

SCÉNARIO & RÉALISATION FRANÇOIS OZON - IMAGE MANU DACOSSÉ - SON BRIGITTE TAILLANDIER JULIEN ROIG JEAN-PAUL HURIER - MONTAGE LAURE GARDETTE - DÉCOR KÁTIA WYSZKOP - COSTUMES BASCAGNE CHAVARINE - CÂBLAGE DAVID BERTRAND
DIRECTRICE DE PRODUCTION AËDE CATHÉLIN - PRODUCTIONS FOZ - EN COPRODUCTION AËS FRANCE 2 CINÉMA PLATINE SCOPE PICTURES - AËS LA PARTICIPATION DU CANAL+ CINE+ FRANCE TÉLÉVISIONS - EN COPRODUCTION AËS COPINOWA 11 INDEFILMS 10
LABANQUE POSTALE IMAGE 14 PALATINE ÉTOILE 18 CINEAË 9 CINÉMAË 18 - AËS LE SOUTIEN DU CENTRE NATIONAL DU CINÉMA ET DE L'IMAGE ANIMÉE - COFINANÇÉ PAR LE MINISTÈRE DE LA CULTURE
FOZ - 2cinéma - FILM4TIME - SCOPE - CANAL+ - CINE+ - france-tv - INA - INA FILMS - CINÉMAË - COPINOWA 11 - INDEFILMS 10 - LABANQUE POSTALE - IMAGE 14 - PALATINE ÉTOILE - CINEAË 9 - CINÉMAË 18

PRÆSENTERER

PETER VON KANT

En film af François Ozon

Peter von Kant - 86 min – Frankrig, Belgien - 2022

PRESSEVISNING onsdag, den 21. september 2022, kl. 09.30 i Grand Teatret

Danmarkspremiere torsdag, den 6. oktober 2022 i følgende biografer:

Grand Teatret, Empire Bio, Øst for Paradis, Valby Kino, Vester Vov Vov, Nicolai Biograf og Cafe m.fl.

FRANCOIS OZONS VERSION AF RAINER WERNER FASSBINDERS "PETRA VON KANTS BITRE TÅRER".

Francois Ozons *Peter von Kant* var i år nomineret til Guldbjørnen på Berlin Film Festival og desuden til en Teddy i kategorien af LGBT-spillefilm, en pris der blev stiftet i 1987. Efter sine første tre film sidst i 1990'erne var Ozon i 2000 nomineret i nøjagtig samme kategorier for sin gennembrudsfilm på den internationale scene, nemlig *Dråber på hede sten*, som også fik dansk biografpremiere. Filmen foregik i 1970'ernes Tyskland og handlede om en midaldrende mand, der forelsker sig i en anden mand, tredive år yngre end ham selv. *Dråber på hede sten* var baseret på manuskriptet til et aldrig opført teaterstykke skrevet af en kun 19-årig tilbage i 1965; hans navn var Rainer Werner Fassbinder. Syv år senere havde samme Fassbinder allerede været nomineret til en Guldbjörn tre gange, da han vandt den fornemme pris for *Petra von Kants bitre tårer*, der kredsede om samme tematik. Da var det med kvinden i centrum, hvor en succesfuld modedesigner spillet af Margit Christensen betages af en smuk, ung kvinde spillet af tyske Hanna Schygulla.

Med *Peter von Kant* fører Francois Ozon det hele sammen. Peter von Kant er en succesfuld filminstruktør, som verbalt misbruger sin mangeårige, umælende assistent Karl, som han udnytter både arbejdsrelateret og som sin personlige opvarter. Da hans muse, den kendte skuespiller Sidonie præsenterer ham for den smukke, unge Amir, falder von Kant pladask for ham. Ikke kun hans skønhed men også de muligheder han ser i at forme ham. Fra smalle kår med en trist familiehistorie i rygsækken er Amir både ydmyg men også selv øjeblikkeligt betaget af den ældre filminstruktør, som ikke er så gammel endda og indvilger på vej ud af døren i at vende tilbage den efterfølgende dag. Von Kants egen historie er heller ikke en dans på roser selv her på højden af sin karriere. Han har en ung datter, som han efter at have mistet sin kone har sendt på kostskole. Følelsesregistre krydser hinanden, da Amir taler ud under en prøvofilm i von Kants improviserede filmstudie. Von Kant tilbyder, at Amir kan blive boende hos ham frem for at betale for et ydmygt hotelværelse. Den store instruktør ser en lys fremtid for sit nye, flammende håb og garanterer ham

en succesfuld fremtid som skuespiller. Løftet indfries – en plakat med den nye populære film fra mesterens hånd hænger på væggen sammen med andre portrætplakater af den smukke yndling – men så snart Amir vinder berømmelse, føler også han kærlighedens tunge åg og erkender, at den dybe forelskelse kan være flygtig. Von Kant bliver syg af jalousi, da Amir en aften bliver ude hele natten og indrømmer at have andre seksuelle forhold. Han forlader ham og efterlader den knuste von Kant alene med sine dæmoner. Altid med et fyldt glas i nærheden går bruddet ud over Karl, men også hans datter kommer i skudlinjen for de indestængte følelser. Da von Kants mor kommer på besøg forsøger hun at få ham til at se livet i et klarere perspektiv.

Der er denne gang ingen bitre tårer på plakaten eller i filmen, men *Peter von Kant* er ét hundrede procent en dybtfølt hyldest til Fassbinder og *Peter* knyttes særligt sammen med *Petra* af Hanna Schygulla, der i *von Kant* vender tilbage som Peters snusfornuftige mor. *Peter von Kant* udspiller sig næsten udelukkende i instruktørens lejlighed i Köln, men sproget, der tales er fransk med islæt af tysk og omvendt, hvilket umærkeligt binder alt sammen.

Filmen er både æstetisk og satirisk fortalt: I hovedrollen ses Denis Ménochet, der i korpus minder ikke så lidt om Fassbinder selv, hans alter ego. Fassbinders egne dæmoner, som han selv forsøgte at få ud gennem sine historier i sit alt for korte liv, før han døde som blot 37-årig i 1982. Amirs karakter er ikke ondskabsfuld, hans følelser er ægte, men han selv ung og usikker. Til sidst rækker han hånden ud mod forsoning, men livet har formet dem begge og intet kan blive, som det var engang. Amir spilles af Khalil Ben Gharbia, hans debutrolle. Denis Ménochet har med sine 45 år en længere karriere bag sig i bl.a. Ozons *Selv i de bedste hjem* fra 2012. Han har to gange været nomineret til den franske César: For hovedrollen i Xavier Legrands *Alt for min søn* og i 2020 for sin stærke præstation i Ozons *Gud være lovet*.

De stærke kvindeportrætter udgøres af to ikoniske skuespillere, som nævnt Hanna Schygulla hvis indtagende skønhed er intakt som 78-årig. Schygullas karriere udspringer også af Fassbinders film; hendes tredje filmrolle var i Fassbinders debut fra 1969, *Kærlighed er koldere end døden* efterfulgt af

Katzelmacher, Pestens Guder, Den amerikanske soldat, Oprøret i Niklashausen, Rio das Mortes og Advarsel mod en hellig luder frem til *Frugthandlerens fire årstider* og *Petra von Kants bitre tårer* og fremdeles. I 1979 vandt hun både Guldbjørnen og en German Film Award for sit hovedrolleportræt i *Maria Brauns ægteskab*. Hendes sidste rolle for Fassbinder var i *Lili Marleen* fra 1981, der i øvrigt blev instruktørens største succes i Danmark. Hun har heldigvis også haft succes hos andre, markante instruktører som Margarethe von Trotta i *Kvindegalskab* fra 1983, mens senere roller i Fatih Akins *På himlens kant* fra 2007 og Remi Bezancons *Mysteriet om Henri Pick* i 2019 placerede hende længere nede på rollelisten. Schygulla medvirkede sidste år for første gang for Ozon i *Alt gik godt*.

Det andet stærke navn på kvindefronten er Isabella Adjani. Man ser slet ikke noget til hendes 67 år, men vi har i det hele taget meget længe set alt for lidt til hende. Adjani brød igennem hos Francois Truffaut med *kærlighedens lænker* helt tilbage i 1975, hvilket skaffede hende en sensationel Oscar-nominering og havde året derpå den kvindelige hovedrolle overfor Roman Polanski selv i dennes *Den nye lejer*. Fremme i begyndelsen af 1980'erne strålede hun i såvel Claude Millers *Øjet* som Jean Beckers *Den dødelige sommer*, men det var måske særligt i Luc Bessons *Subway* overfor Christophe Lamberts charlatanpræstation, Adjani virkelig funkede. Præstationen indbragte hende også en César-nominering. I 1990 blev hun Oscar-nomineret for anden gang og vandt en Guldbjörn i Berlin for titelrollen i Bruno Nyuttens *Camille Claudel*, men herefter blev filmrollerne markant færre. I Danmark har vi de seneste 30 år blot haft fornøjelsen af Adjanis talent i Patrice Chéreaus *Dronning Margot* fra 1994 og Francois Dupeyrons *Monsieur Ibrahim og koranens blomster* fra 2003.

Uden at sige et eneste ord skal man ikke forbigå Stefan Crepon i rollen som Karl, som man i den grad kunne se formet sig af Fassbinder, selvom det her er Ozon – eller von Kant, der har den ære. Han har kun medvirket i få film tidligere, men denne præstation skal nok skabe ham et gennembrud. Det samme kan snildt gøre sig gældende for instruktøren Jacques Audiards 17-årige grandniece Aminthe Audiard, der spiller von Kants datter, Gabriele. Hun har allerede medvirket i flere tv-serier foruden et par spillefilm siden 2015.

Francois Ozons danske gennembrud kom kort efter *Dråber på hede sten*, da der ved juletid i 2002 var premiere på ensemblefilmen *8 kvinder*, der bl.a. talte Catherine Deneuve, Emmanuelle Béart, Isabelle Huppert, Fanny Ardant og Ludivine Sagnier. Herefter gik det slag på slag med *Swimming Pool*, *5x2* og *Tid til afsked*, før han i 2016 havde endnu en kæmpe publikumssucces med *Frantz*. Med sig til *Peter von Kant* bringer han Laure Gardette, der har klippet samtlige Ozons film siden *Potiche* i 2010. Hun kendes herudover for sit arbejde med den libanesiske instruktør Nadine Labaki for den Oscar-nominerede *Kapernaum* fra 2018 og før denne samme instruktørs smukke gennembrudsfilm *Karamel* fra 2007. *Peter von Kant's* billedside er begået af Manuel Dacosse, hans tredje for Ozon efter *Dobbelt begær* i 2017 og *Gud være lovet* i 2018.

MEDVIRKENDE

Denis Ménochet	...	Peter von Kant
Isabelle Adjani	...	Sidonie
Khalil Ben Gharbia	...	Amir Ben Salem (as Khalil Gharbia)
Hanna Schygulla	...	Rosemarie von Kan

HOLDET

INSTRUKTØR François Ozon	PRODUCER François Ozon
FOTO Manuel Dacosse	MUSIK Clément Ducol
KLIP Laure Gardette	MANUSKRIPT François Ozon

MEDIERÅDETS VURDERING: 7 år.

SE MERE PÅ <https://anotherworldent.com/film/peter-von-kant/>